

Sygnatura akt IV Ka 339/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2013 roku

sprawy **K. T.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 25 lutego 2013 roku, sygnatura akt III K 921/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

IV Ka 339/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem K. T. został uznany winnego, że w dniu 1 lipca 2012r. w W. prowadził samochód marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości z zawartością 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie wskazanego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Nadto zważywszy na treść art. 49 § 2 kk orzeczono od oskarżonego na cel społeczny świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a to art. 42 § 2 kk przez jego niezastosowanie pomimo, że skazanie K. T. za czyn z art. 178a § 1 kk pociągało za sobą obligatoryjne orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie obok orzeczonej kary ograniczenia wolności środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów w ruchu lądowym na okres lat dwóch.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja w znacznej części zasługuje na uwzględnienie.

Oczywistym jest (co także zauważył w uzasadnieniu orzeczenia Sąd I instancji przyznając się do uchybienia), że w razie skazania za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji dokonane w stanie nietrzeźwości, a takim występkiem jest niewątpliwie czyn z art. 178a § 1 kk, którego popełnienie przypisano K. T., obowiązkiem sądu jest orzeczenie między innymi środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju (art. 42 § 2 kk) .

Zważywszy już tylko na powyższe, powinnością Sądu II instancji było właśnie orzeczenie wskazanego wyżej zakazu, przy czym jego wymiar określono na jeden rok (ustawowy minimum wynikające z art. 43 § 1 kk) uznając, że z uwagi na dotychczasową niekaralność K. T. za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości, a w szczególności mając na względzie stosunkowo niewysoki stan nietrzeźwości sprawcy - 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czyli nieznaczne przekroczenie stopnia nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 pkt 2 kk, roczny zakaz prowadzenia przez oskarżonego wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym będzie właściwym „ukaraniem”, a także spełni swoje zadania prewencyjne.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w wyroku.